

1. KÓRUSOK ÉJSZAKÁJA VESZPRÉM, ALIAS KÉVE A MI FESZTIVÁLUNK

A Kórusok Éjszakája egy amatőr kórusok bemutatkozását lehetővé tévő, nagy számú énekes részvételével zajló esemény. Célja, hogy felhívja a figyelmet a közös, ám hangszerkíséret nélküli éneklés örömére, a kóruslét szépségeire, ebbe bevonva a közönséget is.

A Veszprémi Liszt Ferenc Kórustársaság 2024 júniusában kapott meghívást a budapesti Kórusok Éjszakája (KÉJ) elnevezésű rendezvényre. Érdekesnek tűnt a műsorfolyam számunkra szokatlan koncepciója, de részt vettünk rajta és nagyon megszerettük. Olyannyira, hogy hamar megszületett a gondolata a veszprémi implementációnak. Ez lett a Kórusok Éjszakája Veszprém – azaz KÉVE, kicsit utalva a szervező felnőtt Liszt kórusra, annak Búzavirág Gyermekkarára, egyben az összetartozás, összefonódások, kapcsolatok fontosságára. És 2025. június 7-én lezajlott az 1. KÉVE Veszprém belvárosában.

Eseményünk fővédnöke városunk elismert fesztiválszervezője, Mészáros Zoltán volt, aki örömünkre első hívásra elvállalta a feladatot. Megnyitójában méltatta a veszprémi kórusok szerepét abban, hogy városunk 2019-ben elnyerte az UNESCO „A zene városa” címét, majd 2023-ban Európa Kulturális Fővárosa lehetett.

Első KÉVÉ-nket Veszprém Város Vegyeskarával karöltve, az általuk szervezett Magyar Kórusok Találkozójával összefűzve rendeztük meg. Hét fellépőjük így a mi fesztiválunkon is részt vett. Velük együtt összesen 29 meghívott kórus adott tehát összesen 48 koncertet 8 helyszínen, illetve vett részt a három közös éneklésen, és flashmobokon.

Az eseménysor felépítése könnyedén áttekinthető, így az átvétele a megadott információk alapján nem volt bonyolult. A 16:00-22:30-ig tartó műsorfolyam két nagyobb blokkra oszlik, amelyben helyszínenként 3-3, egyenként húsz perces kiskoncertet adnak a résztvevő kórusok. A blokkokat az Éneklő Óváros Tér 1. és 2. nyitja illetve választja el egymástól, ahol a különböző kórusok egy-egy körülbelül 2 perces bemutatkozó műsorszámot adnak elő. Az Éneklő Óváros Terek nagy előnye, hogy minden kórus hallhat minden más kórust, így minden résztvevő együttes képet kap a többiekről is. A koncertek egymással párhuzamosan, egyidőben kezdődnek és végződnek, és a 20 perces alkalmak után 20 perce van a kórusoknak a következő koncerthelyszínre érni, illetve az általuk meghallgatni kívánt előadást felkeresni. A műsorfolyamot az est végén, 22:00 órakor egy nagy közös éneklés zárja. A koncepció alapját képezi még, hogy a veszprémi, illetve környékbeli kórusok általában egy, a távolabbról érkezők két koncertet adnak különböző helyszíneken, lehetőség szerint külön blokkban. A kórusok létszáma, stílusa nincs megkötve, de a hangszer nélküli, a cappella éneklés elvárás.

A helyszínek kiválasztásakor több szempontot is figyelembe kellett venni. Az egyik legfontosabb az egymástól való távolság – jobban mondva közelség – volt, hogy a köztük való gyalogos közlekedést könnyedén megoldhassa bármely korosztály. Figyelembe kellett venni a helyszínek akusztikai jellegzetességeit, méreteit és stílusát, hogy az annak megfelelő létszámú és műfajú kórusokat tudjuk az adott helyre beosztani. Így volt benne néhány kisebb és nagyobb szabad tér, templom, iskolaterem, múzeumbelső vagy tágas aula. Emellett két koncert között a város egyéb részeit, tereit is kihasználhatták a kórusok egy röpke, akár a beéneklést célzó flashmobra.

Az érkező együttesek részére műsorfüzettel és minden fontos információval ellátott csomaggal készültünk, a helyszíneken pedig két-két önkéntes, úgynevezett „porondmester” vette őket pártfogásába, akik gondoskodtak a felkonferálásukról, a felmerülő igények teljesítéséről, lényegében egyfajta házigazdaként képviseltek bennünket.

Az együttműködés a kórusokkal igazán flottul működött. Mindenki időben megjelent a helyszíneken, és senki sem törte meg az események láncolatát a kértnél hosszabb vagy rövidebb műsorral. Az Éneklő Óváros Tér programok voltak ebből a szempontból a legkritikusabbak, talán ott lehetett leginkább tartani az időtúllépésektől, hiszen alkalmanként 14-15 kórusnak kellett gördülékenyen, röviden, egymást gyorsan követően bemutatkoznia. Egyébiránt öröm volt látni, mikor az ország egymástól távoli pontján élő, de egymást egyéb kóruseseményekről már jól ismerő énekesek ott találkoztak egymással akár évek elteltével újra! A viszontlátás öröme talán a „viszonthallását” is felülírta, és ezt szervezőként látni szívmengető volt.

Az egész fesztivál legihletettebb része mégis a vége, a közös éneklés. Amikor közel 800 énekes zengi ugyanazt, az leírhatatlanul felemelő, borzongató érzés. Első KÉVÉ-nkre az „anyafesztivál” művészeti vezetője, Tóth Árpád írt egy vegyeskari kompozíciót „Éjszaka!” címmel, amit hónapokkal korábban megkapott minden kórus. A közönség számára is volt lehetőség a bekacsolódásra, hiszen a műsorfüzetbe is bekerült a dal egyszerűsített, egyszólamú verziója. Természetesen rendezvény nem mehet le a terveknek tökéletesen megfelelően, ez alól a miénk sem volt kivétel, így nekünk ennél a programelemnél volt csak igazán szükség a kórusok rugalmasságára. Az Óváros térre tervezett nagy közös éneklésnek ugyanis hangos konkurenciája akadt egy lehalkíthatatlan buli „személyében”, így fél óra leforgása alatt kellett az összes kórust és a közönséget átszervezni a Csermák Antal Zeneiskola előtti térre. Ez egyszerre történt online üzenetekben, telefonon és személyes terelgetéssel, és bízunk benne, hogy végül mindenki, aki meg szeretne volna hallgatni, részese lehetett az „Éjszaka!” ösbemutatójának, amit az énekesek ovációja zárt. A szervezett éneklés után még ott maradtak a kórusok, és néhány népszerű, szinte mindenki által ismert kórusművet együtt elénekelték, páran pedig spontán a saját műsorukból mutattak be még egy-egy vidám darabot. Ezután pedig aki tudott maradni és kedve is volt hozzá, egy záróbuli keretében frissíthette fel magát és kapcsolódhatott még a többiekkel.

Ami kicsit mindig szomorú az ilyen sok helyszínes, sok koncertes eseményen, az a bőség zavara effektus, épp, mint egy igényesen összeválogatott étlap esetében: az ember alig tud választani, szíve szerint mindenbe belekóstolna, de végesek a kapacitások. Sajnos néhány előadásnál többre még belehallgatni sem volt esély, így erősen át kellett gondolni, mikor melyik helyszínen legyünk jelen. Ezért is bízunk benne, hogy még számos alkalommal meg tudjuk szervezni ezt a fantasztikus programot, illetve részt vehetünk az évente többször is megrendezett budapesti anyarendezvényen, vagy akár a testvérfesztiválokon, hiszen nem csak Veszprém élte a franchise-t; a teljesség igénye nélkül Szeged, Nagyvárad és Kolozsvár is szervez hasonló programot. A következő fesztivál megszervezéséhez, tökéletesítéséhez igénybe vesszük a fellépőktől kért visszajelzéseket, így bízunk benne, hogy a 2026-os KÉVE még a mostani premiernél is jobban fog sikerülni. Gondolatban talán már most erre készül csapatunk, legfőképp, akik az oroszlánrészt vállalták:

Kurdi Zsófia főszervező és *Varga Áron* művészeti vezető.